

РЕШЕНИЕ

№ 103

Гр. София, 19 октомври 2020 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, трето наказателно отделение в открито съдебно заседание на петнадесети септември през две хиляди и двадесета година в състав

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИНА ЗАХАРОВА
ЧЛЕНОВЕ: КРАСИМИРА МЕДАРОВА
ЕЛЕНА КАРАКАШЕВА

при участието на секретаря ИЛ. ПЕТКОВА
и след становище на прокурора от ВКП АТ. ГЕБРЕВ, като разгледа докладваното от съдия Медарова наказателно дело № 421/ 20 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред ВКС е по реда на глава XXIII от НПК.

Образувано е по касационен протест на прокурор при Апелативна специализирана прокуратура срещу въззивно решение № 3/25.02.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. на Апелативен специализиран наказателен съд, в който се релевира касационното основание по чл.348, ал.1, т.3 от НПК спрямо осъждането за престъплението по чл.354а, ал.2 от НК и се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Срещу въззивното решение е подадена и саморъчна касационна жалба / с допълнение към нея / от подсъдимия П. М., в която описателно са наведени всички касационни основания и жалба от служебния му защитник, адв.К. с оплаквания за нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. В жалбата на подсъдимия М. се изразява несъгласие с осъждането му за престъплението по чл.354а, ал.2 от НК, съгласно приетата от съдилищата правна квалификация, като се твърди, че обвинението е доказано само по отношение на държането на високорискови наркотични вещества, в какъвто смисъл се иска да се измени въззивното решение. В жалбата на защитата на подсъдимия се застъпва становище, че правната квалификация на деянието по чл.354а, ал.2 от НК е неправилна и същото следва да се преквалифицира по основния състав на чл.354а, ал.1 от НК, като се намали наложеното наказание. По отношение на престъплението по чл.321, ал.3, т.2 от НК се прави искане за намаляване на наложеното наказание от пет години лишаване от свобода, поради явната му несправедливост.

Прокурорът от Върховна касационна прокуратура пред касационната инстанция заявява, че не поддържа касационния протест и не споделя съображенията, изложени в него, поради липса на допуснато от въззивния съд нарушение по чл.348, ал.1, т.3 от НПК. Намира, че определеното наказание на подсъдимия М. за престъплението по чл.354а, ал.2 от НК и общото наказание по чл.23, ал.1 от НК е справедливо отмерено и съответно на тежестта на деянието, поради което счита, че атакуваното решение следва да се остави в сила и да не се уважава касационния протест.

Подсъдимият М., пред ВКС се представлява от служебния си защитник адв. К., която поддържа касационните жалби и моли същите да се уважат, като се преквалифицира престъплението по чл.354а, ал.2 от НК в престъпление по чл.354а, ал.1 от НК и се намалят наказанията за двете престъпления, както и общото наказание по чл.23, ал.1 от НК.

Намира протеста на прокурора за неоснователен и моли да не се уважава от ВКС.

Подсъдимият М., в последната си дума пред ВКС заявява, че никога не се е занимавал с наркотици и моли да се постанови по-лека присъда от касационния съд, като се намали наложеното му наказание.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, след като обсъди касационния протест на прокурора и касационната жалба на подсъдимия М. и депозираната от служебния му защитник, доводите на страните от съдебно заседание и в рамките на законовите си правомощия по чл.347, ал.1 от НПК, намира за установено следното:

С присъда от 14.06.2019 г. на Специализиран наказателен съд, 3 състав, постановена по н.о.х.д. № 2846/2018 г., подсъдимият П. Я. М. е бил признат за виновен в това, че за периода от неустановена дата през месец март 2016 г. до 25.11.2016 г., на територията на [населено място] е участвал в организирана престъпна група с ръководител Л. М. Е. и участници Б. Б. А. и П. Я. М., като групата е създадена с користна цел и с цел да вършат съгласувано в страната престъпления по чл.354а от НК, за които по закон се предвижда наказание лишаване от свобода повече от три години, поради което и на осн. чл.321, ал.3, т.2, вр. ал.2, вр. чл.54 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от пет години.

Със същата присъда подсъдимият М. е признат за виновен в това, че на 25.11.2016 г. в [населено място], [жилищен адрес] и в [населено място], в лек автомобил „марка“ с ДК [рег.номер на МПС], при условията на продължавано престъпление без надлежно разрешително е държал високорискови наркотични вещества, амфетамин с нето тегло 2,18 гр., със 7,2% съдържание на активен компонент амфетамин и коноп с нето тегло 4,73 гр., с 4,52 % съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол, на обща стойност 93,78 лв., с цел разпространение, като деянието е извършено от лице, което действа в изпълнение на решение на организирана престъпна група /ОПГ/ и при условията на опасен рецидив, поради което и на осн. чл.354а, ал.2, т.1 и т.4, вр. ал.1, пр.4, вр. чл.29, ал.1, б.„а“ и „б“, вр. чл.26, ал.1 от НК и чл.54 от НК е осъден на лишаване от свобода за срок от седем години и глоба в размер на 30 000 / тридесет хиляди / лв., като на осн. чл.304 от НК е признат за невиновен и оправдан по обвинението с извършеното от него деяние да е осъществил състава на две отделни престъпления.

С присъдата на Специализирания наказателен съд, на осн. чл.23, ал.1 от НК на подсъдимия М. е определено едно общо най-тежко наказание измежду наложените, в размер на седем години лишаване от свобода, към което, на осн. чл.23, ал.3 от НК е присъединено и наказанието глоба в полза на държавата в размер на 30 000 лв.

На осн. чл.59, ал.1 от НК съдът е приспаднал при изтърпяване на общото наказание, времето, през което подсъдимият М. е бил с мярка за неотклонение задържане под стража и се е разпоредил с веществените доказателства по делото.

На осн. чл.354а, ал.6 от НК съдът е отнел в полза на държавата високорисковите наркотични вещества, предмет на престъплението по чл.354а, ал.2 от НК.

С решение №3/25.02.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 534/2019 г. на Апелативен специализиран наказателен съд, присъдата на Специализирания наказателен съд е била изменена, като съдът я е отменил в частта за престъплението по чл.321, ал.3 от НК, с която подсъдимият М. е признат за виновен за периода от неустановена дата през месец март 2016 г. до 02.06.2016 г. включително, като го е оправдал по обвинението да е участвал в ОПГ през този период, както и е отменена частично за престъплението по чл.354а, ал.2 от НК, като подсъдимият е оправдан по обвинението да е извършил престъплението при условията на опасен рецидив по чл.29, ал.1, б.“б“ от НК и при условията на продължавано престъпление.

С решението на Апелативния специализиран наказателен съд присъдата е била изменена и в частта относно наказанието за престъплението по чл.354а, ал.2 от НК, което е намалено на пет години лишаване от свобода и глоба в размер на двадесет хиляди лв., както и в частта относно общото наказание по чл.23, ал.1 от НК, което е намалено в същия смисъл. На осн. чл.57, ал.1, т.2, б.“б“ от НК е определен първоначален строг режим на изтърпяване на общото наказание лишаване от свобода.

С решението на СпНС, присъдата е отменена частично относно разпореждането с веществените доказателства и е потвърдена в останалата ѝ част.

С въззивното решение е постановено да се унищожат банкноти, иззети като веществени доказателства по делото, подробно описани в същото и на осн. чл.189, ал.3 от НПК направените пред този съд разноски в размер на 90 лв. са възложени в тежест на подсъдимия М..

По касационната жалба на подсъдимия М. и по жалбата на служебния му защитник, адв. К. :

Касационните жалби са депозираны в законовия срок по чл.350, ал.2 от НПК и от легитимирани за това страни, поради което са допустими, като разгледани по същество се явяват неоснователни.

В жалбите на подсъдимия и служебният му защитник са изложени различни съображения в подкрепа на касационното основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Подсъдимият М. оспорва правилността на осъждането за престъплението по чл.321, ал.3 от НК, поради недоказаност на обвинението и прави искане да бъде оправдан по същото, а в жалбата на защитата се прави искане за намаляване на наложеното за това престъпление наказание. По отношение на осъждането за престъплението по чл.354а, ал.2 от НК в касационните жалби се съдържат оплаквания за неправилно приложение на материалния закон, респективно искания за преквалификация на деянието в по-леко, като в жалбата на подсъдимия се твърди, че става въпрос за държане на наркотични вещества, а в жалбата на защитата се сочи, че приложимият закон е по чл.354а, ал.1 от НК, като и в двете жалби се прави искане за намаляване на наложеното наказание за това престъпление.

В саморъчната жалба на подсъдимия М. са наведени доводи в подкрепа на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК, а именно неправилна оценка на показанията на свидетеля Т., които налагат приоритетен отговор по въпроса допуснати ли са съществени процесуални нарушения от въззивния съд, предвид законовите последици при установяване на същото, отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

Касационната проверка не установи наличие на процесуално нарушение със съществен характер, при оценката на гласните доказателства, изходящи от свидетеля Т., като намери изводите на контролираните съдилища за обективността на депозираните от същия свидетел показания във фазата на досъдебното производство, пред разследващ орган и по реда на чл.223 от НПК, за надлежно аргументирани и правилни.

Въззивният съд е осъществил собствена проверка на показанията на този свидетел, като е провел въззивно съдебно следствие, в хода на което е извършил повторен разпит на Т.. За отстраняване на констатираните противоречия между показанията му в хода на цялостното наказателно производство, депозираните от свидетеля показания във фазата на досъдебното производство пред разследващ орган са били надлежно приобщени към доказателствения материал по делото, съответно по реда на чл.281, ал.5, вр. ал.1, т.1 от НПК.

Апелативният специализиран наказателен съд е подложил на цялостен анализ гласните доказателства, изходящи от свидетеля Т., като е изложил подробни съображения в подкрепа на становището си за правилност на изводите на първия съд относно тяхната оценка. Същите са били оценявани комплексно, както относно вътрешната им устойчивост, така и посредством съпоставка с останалите обективни доказателства по делото.

Апелативната инстанция е възприела тезата на първия съд, че доверие следва да бъде дадено на показанията на Т. от досъдебната фаза, от една страна поради факта, че в съдържателен план същите са ясни логични и последователни по отношение на действията на всички участници в ОПГ, както и спрямо конкретните действия на подсъдимия като член на престъпното сдружение. Обективността на гласните доказателства за осъществените от подсъдимия действия по държане на наркотични вещества с цел тяхното разпространение, правилно е изведена от кореспонденцията им с доказателствата, изети при претърсването на жилището и автомобила на деца, както и при личния му обиск - наркотични вещества, електронна везна и опаковки със следи от високорисков наркотик, с депозираните показания от анонимния свидетел с № 226, които са в същия смисъл, както и със заключението на техническата експертиза относно контактите от мобилните телефони и осъществената комуникация между участниците в процесното организирано престъпно сдружение, закрепена във веществените доказателствени средства, изготвени чрез използване на специални разузнавателни средства.

Не може да бъде счетен за основателен упрекът от жалбата на подсъдимия към въззивния съд, че показанията на свидетеля Т. са възприети безкритично, без да се отчетат мотивите за депозирането им, а именно да навреди на подсъдимия, поради това, че същият е свидетелствал в негова вреда. От една страна, тези твърдения на подсъдимия М./базирани изолирано на показанията на свидетеля Т. от съдебната фаза / не са подкрепени от конкретни доказателствени факти и от друга, мотивите на даден свидетел да депозира показания по делото, при установена обективност и истинност на съобщените от него факти и обстоятелства, не могат да бъдат определящи за верността на тяхното съдържание. В конкретния случай извода на въззивния съд за обективността на депозираните от Т. показания във фазата на досъдебното производство е основан на цялостен обективен анализ на доказателствените източници, чрез взаимната им съпоставка и при отчетено съответствие между тях, както и при спазване на процесуалните норми за оценка на доказателствата, поради което е правилен.

Следва да се посочи, че в съдържателен план показанията на този свидетел изцяло кореспондират с останалите доказателства по делото относно естеството на извършваната от подсъдимия М. дейност като участник в ОПГ, а именно разпространение на наркотични вещества, с какъвто вид дейност престъпното сдружение се е занимавало по принцип.

Не на последно място се отчете обстоятелството, че фактическите положения в решението на въззивния съд не са възприети изолирано върху приобщените по надлежния процесуален ред показанията на свидетеля Т. от досъдебното производство, нито на същите е придадена по-голяма относителна тежест в сравнение с действителната им доказателствена стойност, като тези гласни доказателства са кредитирани съвкупно с останалите кореспондиращи им доказателства и доказателствени средства.

В принципен план, разпитът на свидетел пред съдия на досъдебното производство гарантира справедливостта на процеса, като провежда принципите на равенство, състезателност и публичност. Освен това този институт осигурява и обективното свидетелстване на лицето, като предотвратява опасността върху него да се оказва неправомерно въздействие, включително и чрез обезпечаването на присъствието на обвиняемия при провеждането му / когато по делото има привлечено лице в качеството на обвиняем /. Поради това, депозираните по реда на чл.223 от НПК показания, в случаите когато са надлежно приобщени към доказателствата по делото следва да се ценят на общо основание както останалите гласни доказателства, събрани в хода на съдебното следствие.

В заключение, ВКС не установи процесуални пороци в дейността на въззивния съд по събиране, проверка и оценка на гласните доказателства, изходящи от свидетеля Т., които да имат съществен характер, поради което оплакването от жалбата на подсъдимия в тази насока се намери за неоснователно.

С оглед горното, не се установи наличие на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК , поради което липсват основания за отмяна на решението на СпНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

По оплакването за нарушение на материалния закон:

В рамките на приетите съставомерни факти, материалният закон е приложен правилно по отношение и на двете инкриминирани деяния, като възприетата от въззивния съд правна квалификация е правилна и съответна на установените фактически положения.

В жалбата на подсъдимия М., осъждането за престъплението по чл.321, ал.3 от НК се оспорва изцяло, поради неговата недоказаност. По естеството си наведените в касационната му жалба доводи сочат на фактическа необоснованост на атакуваното решение, което не представлява касационно основание и не се включва в пределите на касационната проверка. Касационният съд не е съд по фактите, / с изкл. на хипотезата на чл.354, ал.5, пр.2 от НПК / като дейността му по проверка на актовете на съдилищата се състои в контрол върху приложението на закона и на правилността на процеса на формиране на вътрешното им убеждение по фактите на обвинението.

При установената юридическа правилност на изграждането на вътрешното убеждение на въззивния съд по правно значимите за обвинението факти, проверката за правилното приложение на закона се осъществява в рамките на възприетите фактически положения, които за престъплението по чл.321, ал.3 от НК сочат на съставомерност на извършеното от подсъдимия деяние по този законов текст.

В решението на Апелативния специализиран наказателен съд се съдържа детайлна правна аргументация в подкрепа на извода му за съставомерността на деянието по чл.321, ал.3 от НК, изразяващо се в членуване в организирана престъпна група, създадена с користна цел и с цел да извършва престъпления по чл.354а от НК, наказуеми с над три години лишаване от свобода, с ръководител свидетеля Е. и членове свидетелят А. и подсъдимият М. /производството по отношение на първите две лица е прекратено със споразумение/.

Изложените в жалбата на подсъдимия доводи по неправилното приложение на закона по това обвинение се отнасят до недоказаност на обвинението по отношение на инкриминираната цел на държане на наркотичните вещества - за тяхното разпространение. Относно тези съображения важи изцяло посоченото по-горе за фактическата необоснованост на актовете на контролираните съдилища, която е изключена от пределите на касационната проверка.

В контролираното решение са посочени съществените за това престъпление обективни характеристики на деянието / проявени спрямо инкриминираната дейност, осъществена от подсъдимия /,изразяващи се в членство в йерархична структура, създадена с определена цел и отличаваща се със свързаност между участващите в нея лица, които са информирани за естеството на престъпното сдружение и имат субективна увереност, че са част от него. За съставомерността на деянието не е необходимо всички участващи в групата лица да се познават взаимно, достатъчно е действията им да са обективно свързани и насочени за постигане на целта, с която е създадена престъпната група.

По отношение на подсъдимия М. обективната съставомерност на престъплението правилно е изведена от естеството на взаимоотношенията му с ръководителя на групата, свидетелят Е., / производството по отношение на когото е прекратено със споразумение/свързани с поставянето от последния на конкретни задачи на подсъдимия и последващата им реализация от М.. В частност от действията на М. като участник в организираната престъпна група по подготовка на наркотичното вещество в подходящ за разпространение вид, премерване, опаковане, пренасяне и др./ Е. е обезпечил на подсъдимия жилище, използвано от него, включително и за извършване на тази дейност/, както и активните му действия за безпроблемното събиране на средствата от разпространението на наркотичните вещества.

Квалифициращите обстоятелства по чл.321, ал.3, т.2 от НК, користна цел и цел да се вършат престъпления по чл.354а от НК, правилно са изведени от установените факти за причините и целите на създаване на престъпното сдружение - за получаване на материални облаги от участниците в групата, чрез престъпна дейност, свързана с разпространение на наркотични вещества.

С оглед изложеното относно фактическите параметри на обвинението по чл.321, ал.3, т.2 от НК, искането на подсъдимия за оправдаването му по това обвинение не може да бъде удовлетворено, поради липса на обективна фактическа основа, от която да бъде изведена несъставомерност на извършеното от него деяние по този пункт от обвинението.

По отношение съставомерността на деянието по чл.354а, ал.2 от НК, което се оспорва в жалбите на подсъдимия и защитата:

В жалбата на защитата се оспорва квалифициращия елемент по ал.2 от чл.354а от НК, а именно че държането на наркотичните вещества с цел тяхното разпространение е било извършвано от подсъдимия М. в качеството му на лице, което действа в изпълнение на решение на ОПГ. Оплакването за нарушението на закона е бланкетно, като в негова подкрепа в жалбата не се съдържат конкретни доводи или съображения.

ВКС намери, че възприетата от апелативния съд квалификация е правилна и съответна на установените в решението фактически положения за това, че извършените от подсъдимия действия по държане с цел разпространение на инкриминираните наркотични вещества са извършени за изпълнение на решение на ОПГ, в качеството му на член на този вид организирано престъпно сдружение, което в случая е било съставено с цел извършване на престъпления с предмет наркотични вещества със съответната изискуема от закона наказуемост от три години лишаване от свобода.

Съдилищата по фактите са изложили убедителни съображения за съставомерността на изпълнителното деяние под формата на държане с цел разпространение на наркотични вещества, които са основани на естеството и характера на извършваната от подсъдимия дейност като член на престъпното сдружение, а именно – подготовка на наркотичното вещество във вид да бъде разпространявано и снабдяване на конкретните изпълнители с разпределения по дози наркотик.

Оплакването на подсъдимия е отнесено до недоказаност на специалната цел, с която е държал иззетия при личния му обиск и при претърсването на жилището и автомобила наркотик. При установените факти за причините и мотивите, с които подсъдимият се е снабдил с инкриминирания високорисков наркотик, по поръчение на ръководителя на ОПГ и за реализация на присъщата ѝ дейност, разпространение на наркотични вещества /то е напълно неоснователно.

Същото оплакване, в жалбата на защитата е разширено до втория квалифициращ елемент, действието по поръчение на ОПГ, което се оспорва.

По аналогични на изложените по-горе съображения, свързани с фактическите рамки на обвинението, възприети в решението на СпНС, се налага извода, че приложението на закона по същото е правилно – подсъдимият е държал наркотичните вещества именно по повод участието си в организираното престъпно сдружение за изпълнение на задачите, които ръководителят на групата му е поставил, свързани с разпространението на различни по вид високорискови наркотици.

С оглед изложеното, оплакванията за нарушение на материалния закон са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени, както по отношение твърденията в жалбата на подсъдимия, така и в изложените в касационната жалба на защитата.

По жалбите на подсъдимия и защитата относно явната несправедливост на наказанието:

Въззивният съд е изменил присъдата в частта относно престъплението по чл.354а, ал.2 от НК, като е намалил наложеното от първия съд наказание на пет години лишаване от свобода и глоба в размер на двадесет хиляди лв., и е оправдал подсъдимия по обвинението, деянието да е извършено при форма на опасен рецидив по чл.29, ал.1, б.“б“ от НК. Намаленото наказание е отмерено в рамките на специалния законов минимум и при условията на чл.54 от НК не подлежи на редукция. По делото не са налице основания за прилагане на привилегированата разпоредба на чл.55 от НК спрямо извършеното от подсъдимия деяние по чл.354а, ал.2 от НК, което е единствената възможност за определяне на по-ниско наказание. Касае се за престъпна дейност с изключително висока степен на обществена опасност, предвид характера на засегнатите обществени отношения и начина на реализиране на престъпното посегателство, съобразно формите на квалифициращите обстоятелства, като подсъдимият е действал като член на организирано престъпно сдружение/последното не е елемент от квалифицирания фактически състав на състав на чл.354а, ал.2, т.1 от НК/. В личностен план подсъдимият също се характеризира със завишена степен на лична обществена опасност, предвид сериозно обремененото му съдебно минало и липсата на данни предходните съдимости да са оказали целения ефект върху поведението му в насока коригиране и поправяне.

Последното е отчетено от въззивния съд, като изводът му че за поправянето на подсъдимия е необходима значителна по строгост санкция е правилен и изцяло се възприема и от настоящият касационен състав.

За престъплението по чл.321, ал.3 от НК, наложеното на подсъдимия М. с присъдата наказание от пет години лишаване от свобода е потвърдено от въззивния съд и ВКС го намира за правилно отмерено. Обстоятелството, че подсъдимият е оправдан за част от инкриминирания период на действие на престъпното сдружение не налага задължително намаляване на наказанието, тъй като същото не се отразява значително върху цялостната престъпна дейност, за която той е признат за виновен.

Следва да се отчете значителната по тежест роля на подсъдимия в цялостната дейност на процесното сдружение, поради което определеното наказание се прецени за съответно на тежестта на деянието и не се намериха основания за допълнителното му редуциране по размер.

По протеста на прокурора:

Същият е подаден в законовия срок за обжалване на въззивното решение и от активно легитимиран субект, поради което следва да бъде разгледан, като по същество се прецени за неоснователен.

ВКС споделя изцяло преценката на апелативния съд за размера на наложеното на подсъдимия наказание за престъплението по чл.354а, ал.2 от НК и съображенията за това. В решението са отчетени всички значими за наказателната му отговорност фактически данни и същите са правилно оценени като стойност и тежест. Изцяло се споделят изложените съображения за малкото количество на високорисковия наркотик и ниската му стойност, както и обстоятелството, че престъплението е извършено при една от формите на престъпния рецидив, а по отношение на втората форма е постановен оправдателен диспозитив.

ВКС намира за напълно правилна оценката на обстоятелствата по делото, които са от значение за поправянето и превъзпитанието на деца и основаното на същата становище, че целите на наказанието спрямо този подсъдим могат да се постигнат успешно и с определения от СпНС размер на наказанията за престъплението по чл.354а ал.2 от НК. В протеста не се излагат конкретни съображения, извън постигането на целите на наказанието,/акцентирано е върху генералната превенция, която е недопустимо да превалява над специалната/които да бъдат обсъждани от настоящата инстанция, поради което и наложеното спрямо този подсъдим наказание не се прецени за явно несправедливо по смисъла на чл.348,ал.5, т.2 от НПК и за него не е налице касационното основание по чл.348, ал.1 т.3 от НПК.

По изложените съображения, че наказанието на подсъдимия е справедливо отмерено, ВКС не намира основания за уважаване на протеста в тази му част, поради което го остави без уважение.

С оглед горното, въззивното решение, с което е изменена присъдата на първата инстанция е законосъобразно и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл.354, ал.1, т.1 от НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3/25.02.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 534/2019 г., по описа на Апелативен специализиран наказателен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: